

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 10 juni 1918 kl. 4 e. m.

*Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 16,
i anledning av första kammarens beslut rörande väckt
motion angående skrivelse till Konungen med begäran
om utredning i fråga om åtgärder för åstadkommande
av minskade restantier och avskrivningar av skatter.*

I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 124, har herr Rosén hemställt, att första kammaren ville för sin del besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående möjligheten att genom statsbidrag åt organisationer, som avse att främja skatteinbetalning, eller genom andra liknande åtgärder åstadkomma minskade restantier och avskrivningar av skatter, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda. *Motionen.*

I avseende å motiveringen för denna hemställan har första kammarens första tillfälliga utskott i sitt i ärendet avgivna utlåtande, nr 18, hänvisat till motionen.

Utskottet har därefter anfört följande:

»Utskottet har i vederbörlig ordning infordrat yttrande över motionen från statskontoret, och har nämnda myndighet efter hörande av överståthållareämbetet och Kungl. Maj:ts befallningshavande i länen till utskottet inkommit med det begärda utlåtandet samt därvid anfört, att det visserligen med hänsyn till av en del befallningshavande påpekade omständigheter kunde synas tvivelaktigt, om det vore av något större intresse för staten att understödja skatteföreningar på sätt motionären tänkt sig, men att, då syftet med de ifrågasatta åtgärderna givetvis vore värt att av statsmakterna behjärtas, statskontoret icke hade något att erinra mot den *Inhämtat
yttrande.*

föreslagna utredningen. Flertalet av de utav statskontoret hörda myndigheterna hava varmt förordat vidtagande av åtgärder i motionens syfte.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län har i ämnet anført bland annat följande:

»På sätt motionären framhåller, måste varje år väsentliga skattebelopp avskrivas eller balanseras över till kommande år. Anledningen härtill är i många fall att söka däri, att mindre inkomsttagare hava svårt att på en gång komma ut med större utgiftsposter, särskilt då utgiften kommer å tider, då andra oundvikliga utgifter komma ungefär samtidigt. Så torde till en del vara fallet med kronoutskylderna. Dessa skola enligt gällande uppbördsreglemente från och med detta år i regel erläggas under tiden 21 november—5 december. Otvivelaktigt är, att närheten till dels julen och dels årsskiftet, då ett kvartals hyra skall erläggas, inverkar menligt på resultatet av skatteuppbörden, då de skattskyldiga då hava andra utgifter, som de tilläventyrs anse sig böra giva företräde.

Till rådande av bot mot allt för stora avskrivningar och restantier lär kunna tänkas flera utvägar, antingen framflyttande av uppbördsterminen till mera lämplig tid eller anordnande av flera uppbördsterminer. Mot det förra förfaringssättet talar statens intresse att få in så stor del av uppbörden som möjligt före budgetsårets slut och vidare, att, då kommunerna väl numera i allmänhet hava sina uppbörder fördelade på flera terminer, det i allt fall kan möta svårigheter att träffa en uppbördstermin, som icke sammanfaller med andra större utbetalningar.

Den andra utvägen förefaller därför att bättre leda till målet. Att emellertid staten skulle för sin uppbörd anordna flera uppbördsterminer torde möta svårigheter med hänsyn till den apparat, ett sådant förfarande kräver. Däremot lär den utväg, motionären anvisat eller lämnande av statsbidrag åt organisationer, som avse främjande av skatteinbetalning, kunna leda till målet. Konungens befallningshavande har sig väl bekant, att numera inom landet finnes ett stort antal av större affärsföretag, vilka för i företagen anställda anordnat så kallade intressekontor, som omhändervä ha de till kontoren anslutna medlemmarnas utbetalningar av skilda slag, i främsta rummet utskylder, hyror och försäkringspremier. Även inom statens verk torde finnas dylika kontor. Dessa utkvittera varje eller åtminstone flertalet avlöningsdagar en efter utbetalningarnes storlek avpassad del av medlemmens avlöning, vilken del göres räntebärande, och verkställer sedermera kontoret å förfallodagarne medlemmens åt kontoret anförtrodda utbetalningar av skilda slag. Fördelarne med detta förfaringssätt äro uppenbara. Medlemmen avstår varje avlöningsdag en mindre del av sin avlöning och befrias därigenom från periodiskt återkommande större

utgiftsposter, medan återstoden av avlöningen får användas till täckande av löpande levnadsomkostnader m. m. Intet synes hindra, att kommunerna, i likhet med av motionären åberopade Umeå stad, inrätta motsvarande organisationer, och så torde för övrigt redan på något håll hava skett.

Rimligt torde även vara, att staten för främjande av bättre skatteuppbörd lämnar bidrag till driften av dylika kommunala kontor, och finner sig Konungens befallningshavande förty böra förorda den av motionären ifrågasatta utredningen.»

Utskottet instämmer i huvudsak i vad länsstyrelsen i Stockholm sålunda anfört och vill blott tillägga, att det möjligen synes kunna ifrågasättas, om icke medlemmarna i dylika sammanslutningar genom att avstå från ränta å i förskott gjorda inbetalningar kunde bidraga till förvaltningskostnaderna, helst förvaltningen därigenom skulle i icke oväsentlig grad förenklas. I ett par större sammanslutningar av förevarande slag, som finnas i huvudstaden, nämligen dels bland posttjänstemännen och dels bland järnvägstjänstemännen gottgöres icke medlemmarna ränta, utan användes ränteinkomsten jämte ett mindre årligt bidrag från varje medlem till bestridande av förvaltningskostnaderna.»

*Första
kammarens
utskott.*

På grund av det anförda hemställde utskottet, att första kammaren ville för sin del besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhänga om utredning angående möjligheten att genom statsbidrag åt organisationer, som avse att främja skatteinbetalning, eller genom andra liknande åtgärder åstadkomma minskade restantier och avskrivningar av skatter, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Första kammaren har fattat beslut i enlighet med utskottets hemställan. Nämda beslut har därefter delgivits andra kammaren, som hänvisat ärendet till sitt femte tillfälliga utskott.

*Första
kammarens
beslut.*

Utskottet tillåter sig med åberopande av de utav vederbörande utskott inom första kammaren anförda skäl hemställa,

*Andra
kammarens
utskott.*

att andra kammaren måtte biträda första kammarens i ämnet fattade beslut.

Stockholm den 10 juni 1918.

På utskottets vägnar:

OSKAR HAGMAN.